

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2236

гр. София, 21.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

като разглежда дело номер **6234** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданско процесуалния кодекс във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по искане на Националната агенция за приходите чрез процесуален представител юрк. Л. Т. за изменение и допълване на решение № 24099/19.11.2024 г. в частта, касаеща произнасяне по въпроса за разноските по делото, а именно: присъдено прекомерно адвокатско възнаграждение, както и неprisъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП. Излагат се доводи, че присъденото адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева за процесуално представителство пред четири инстанции е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на делото. Посочва се и, че, въпреки депозирания по делото списък на разноски от процесуалния представител, на НАП не е присъдено възнаграждение за процесуално представителство пред три инстанции в размер определен според чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за правната помощ.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК е депозиран писмен отговор от пълномощника на ищцата, в който възражава срещу поисканото допълване на решението с присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП.

Делото е образувано след отмяната на решение № 1339/04.03.2021 г., постановено по адм.д. № 11224/2019 г. по описа на Административен съд София - град с решение № 5374/30.04.2024 г., постановено по адм.д. № 4598/2021 г. по описа на Върховния административен съд и връщането му за ново разглеждане от друг състав, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагане на закона.

Първоначалното производството е образувано по исковата молба на Д. П. К. от [населено място] срещу Националната агенция за приходи (НАП).

С определение № 9169/26.11.2019 г., постановено по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на Административен съд София-град е върната исковата молба и производството по делото е прекратено.

По частна жалба на Д. П. К. чрез адв. С. Ю. против определение № 9169/26.11.2019 г., постановено по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на Административен съд София-град във Върховния административен съд е образувано адм. дело № 2386/2020 г., по което е постановено определение № 4960/28.04.2020 г. Със същото е отменено определение № 9169/26.11.2019 г., постановено по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за продължаване на следващите се съдопроизводствени действия. С оглед изхода на спора разноси не са определяни.

В изпълнение на дадените с определение № 4960/28.04.2020 г., постановено по адм. дело № 2386/2020 г. по описа на Върховния административен съд задължителни указания, исковата молба на Д. П. К. срещу НАП е разгледана в производството по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на Административен съд София- град и е постановено решение № 1339/04.03.2021 г., с което:

НАП е осъдена да заплати на Д. П. К. обезщетение за неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразно обработване на личните й данни в размер на 250 лева, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на влизане на съдебното решение в сила до окончателното й изплащане,

НАП е осъдена да заплати на Д. П. К. разноси по делото в размер на 30 лева и на адвокат С. Ц. С. - Ю. в размер на 75 лева по чл. 38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

отхвърлен иска на Д. П. К. против Националната агенция за приходите за обезщетение за неимуществени вреди в останалата му част до предявения размер от 1 000 лева

Д. П. К. е осъдена да заплати на Националната агенция за приходите в размер на 75 лева.

С решение № 5374/30.04.2024 г., постановено по адм.дело № 4598/2021 г. по описа на Върховния административен съд е отменено решение № 1339/04.03.2021 г., постановено по адм.д. № 11246/2019 г. в частта, с която НАП е осъдена да заплати на Д. П. К. обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно обработване на личните й данни в размер на 250 лева, ведно със законната лихва, считано от влизане на решението в сила, разноси по делото в размер на 30 лева, както и в частта, в която е осъдена да заплати адвокатско възнаграждение на адвокат С. Ц. С. - Ю. в размер на 75 лева по чл. 38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата и делото е върнато за ново разглеждане в отменената част. В останалата му част решение № 1339/04.03.2021 г., постановено по адм. дело № 11224/2021 г. по описа на Административен съд София- град е влязло в сила.

Следователно, предмет на настоящото съдебно производство е единствено исковата претенция на Д. П. К. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно обработване на личните й данни в размер на 250 лева, ведно със законната лихва, считано от влизане на решението в сила, разноси по делото в размер на 30 лева, както и в частта, в която е осъдена да заплати адвокатско възнаграждение на адвокат С. Ц. С. - Ю. в размер на 75 лева по чл. 38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

В хода на производството по настоящото делото от пълномощника на ищцата е депозиран списък по чл. 80 от ГПК за заплащане на разноси както следва:

Адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. във връзка с ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата (ЗА) за процесуално представителство по адм. дело № 11224/2019 г по описа на АССГ;

Държавна такса в размер на 10 лева;

Адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. във връзка с ал.1, т. 3 от ЗА за процесуално представителство по частна жалба по адм. дело № 2386/2020 г по описа на ВАС;

Държавна такса в размер на 30 лева за депозирана частна жалба;

Адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. във връзка с ал.1, т. 3 от ЗА за процесуално представителство по адм. дело № 4598/2021 г по описа на ВАС;

Адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. във връзка с ал.1, т. 3 от ЗА за процесуално представителство по частна жалба по адм. дело № 6234/2024 г по описа на АССГ.

В хода на производството е депозиран и списък по чл. 80 от ГПК от процесуалния представител на НАП за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, както следва:

Юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на АССГ;

Юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП по адм. дело № 4598/2021 г. по описа на ВАС;

Юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП по адм. дело № 6234/2024 г. по описа на АССГ.

По делото е постановено решение № 24009/19.11.2024 г., предмет на исканото изменение, с което

НАП е осъдена да заплати на Д. П. К. сумата от 250 /двеста и петдесет/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

НАП е осъдена да заплати на Д. П. К. сумата от 40.00 лв. /четиридесет лева / на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ.

НАП е осъдена да заплати на адв. С. Ц. С. - Ю. сумата от 1200 /хиляда и двеста/ лева на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Препис от решението е връчено на процесуалния представител на НАП на 25.11.2024 г. Молбата по чл. 248 от ГПК е депозирана на 29.11.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Искането е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като депозирано от надлежна страна и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Съгласно приетото в т. 9 на Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС нормативно тълкуване, разпоредбата на чл. 80 от ГПК предвижда, че страната, която е поискала присъждане на разноси, следва да представи списък на разноските.

В случая от страна на процесуалния представител на ответника е депозиран списък по чл. 80 от ГПК, поради което, противно на изложеното в депозирания от адв. Ю. писмен отговор същият е процесуално легитимиран да депозира искана по чл. 248 от ГПК.

Разгледано по същество искането за допълване и изменение е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Отговорността за разноси в съдебно-административното производство е гражданско облигационно отношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено от него.

Тази отговорност произлиза от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноси се състои в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноси на лицето, в чиято полза е решено делото. Отговорността за разноси може да бъде осъществена само по висящия процес. За да бъде реализирана е необходимо своевременно да е отправено искане пред съответната съдебна инстанция.

В случая исканията за присъждане на разноси са заявени своевременно и от двете страни в настоящото съдебно производство, поради което и съдът дължи произнасяне. Режимът на разноските е установен в чл. 78 от ГПК, съгласно който (ал. 1) заплатените от ищеца такси, разноси по производството и адвокатско възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв се заплащат от ответника съразмерно на уважената част на иска.

Изхождайки от това правило, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА на адв. Ю. се дължи присъждане на възнаграждение съобразно уважената част на иска в отделните производства.

В производството по адм. дело № 2386/2020 г. по описа на ВАС, образувано по частната жалба на Д. П. К. чрез адв. Ю. правото на разноси е възникнало за частния жалбоподател, доколкото с постановеното определение № 4960/28.04.2020 г. по адм. дело № 2386/2020 г. по описа на ВАС частната жалба е уважена. Размерът на адвокатското възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА във връзка с чл. 11 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. ДВ, бр. 28 от 2014 г. - в сила към датата на изготвяна на частната жалба) е 200 лв.

В производството по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на АССГ искът е уважен частично, като е присъдено обезщетение в размер на 250 лева, като е отхвърлен за горницата до 1000 лева. Адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. във връзка с ал.1, т. 3 във връзка с ал. 2 от ЗА във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 (Изм. и доп. - ДВ, бр. 68 от 2020 г. - в сила към датата на постановява на решение в това производство) е 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв., като в случая предвид липсата на горница над 1000 лева е 300 лв. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК пропорционално на уважената част на исковата претенция (250 лева) адвокатското възнаграждение е в размер на 75 лева.

В производството по адм. дело № № 2386/2020 г. по описа на ВАС е постановено решение № 5374/30.04.2024 г., с което е уважена касационната жалба на НАП. В това производство не се дължат разноси за ищеца.

В настоящото производство е изцяло уважен искът в размерът, определен съобразно отменителното решение № 5374/30.04.2024 г., постановено по адм.дело № 4598/2021 г. по описа на ВАС. Адвокатското възнаграждение по чл. 38, ал. във връзка с ал.1, т. 3 във връзка с ал. 2 от ЗА във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1е в размер на 400 лева.

С оглед на изложеното, частично основателно е искането на процесуалния представител на НАП за изменение на решението в частта за разноските относно размерът на присъденото на адв. Ю. адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1 и ал. 2 от ЗА. В тази си част решението следва да бъде изменено, като общият размер на адвокатското възнаграждение следва да бъде намален от 1200 лева на 675 лева.

По отношение на искането за допълване на решението с присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП, настоящият съдебен състав намира следното:

В производството по адм. дело № 11224/2019 г. по описа на АССГ, с решение № 1339/04.03.2021 г., Д. П. К. е осъдена да заплати на НАП, съобразно отхвърлената част, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 75 лева. В тази си част решението не е обжалвано пред ВАС и е влязло в сила. Следователно удовлетворена е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В производството по адм. дело № № 4598/2021 г. по описа на ВАС е постановено решение № 5374/30.04.2024 г., с което е уважена касационната жалба на НАП. Правото на разноски е възникнало за НАП. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ размерът на юрисконсултското възнаграждение за това производство е 100 лева.

В настоящото съдебно производство, така както е посочено и в мотивите на решението, чието допълване се иска, с оглед изхода на делото не се дължат разноски на ответника.

Следователно, на НАП следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 226, ал. 3 от АПК в размер на 100 лева за производството по адм. дело № 4598/2021 г по описа на ВАС

С оглед на изложеното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение № 24099/19.11.2024 г. в частта за разноските, като НАМАЛЯВА присъдените, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, на адв. С. Ц. С. - Ю. разноски от 1200 (хиляда и двеста) лева на 675 (шестстотин седемдесет и пет) лева.

ДОПЪЛВА решение № 24099/19.11.2024 г. в частта за разноските, като осъжда Д. П. К. да заплати на НАП разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: